

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

Font: *El Punt Plana*:

Data: 04/09/11

Urbanisme

Els darrers creixements, en les grans zones urbanes i la segona línia de costa

S'ha construït fins a aquestes zones i també s'ha fet al voltant de les grans infraestructures

Queden pocs espais on no s'ha generat cap tipus d'activitat

04/09/11 02:00 - GIRONA - [ORIOI MAS](#)

Una vista d'Olot, que s'ha consolidat com una de les àrees urbanes principals de la demarcació. Foto: LLUÍS SERRAT.

L'evolució urbanística ha derivat fins a un model en què els grans creixements s'han concentrat sobretot en tres punts. En primer lloc, hi ha les grans zones urbanes –com Girona, Figueres i Olot– a partir dels quals, des de la ciutat, se n'han anat urbanitzant els entorns i els municipis limítrofs. Per exemple, a la zona urbana de Girona, un 76% de les operacions urbanístiques fetes aquests anys no han estat al nucli principal sinó als seus afores. Precisament Girona, Olot, Ripoll i Figueres són les que han desenvolupat més plans parcials i, per tant, les que han tingut més necessitat de mobilitzar-ne el sòl. Tot seguit vénen pobles com Quart, **Sant Gregori**, Aiguaviva o Vilafant, que han assumit part de l'activitat.

En segon lloc, hi ha el creixement de la costa que, amb els anys, s'ha anat difonent fins a la segona línia. Això és degut tant a la recerca de més sòl hàbil perquè s'urbanitzi, com també a un canvi de mentalitat, en què s'ha prioritzat sortir dels nuclis per un model de casa-jardí. Per tant, per exemple, han proliferat moltes urbanitzacions de luxe.

I finalment, hi ha els creixements vinculats a les grans infraestructures i els seus corredors, on s'ha anat assentant molta activitat industrial, comercial i logística, però també residencial, gràcies a la millora de la mobilitat.

En canvi, els espais que han quedat on no s'ha generat cap activitat són zones eminentment rurals o de muntanya, com l'Alta Garrotxa, les Salines i l'Albera, o bé els Terraprimers d'Empordà.

“És més difícil fer passar coses”

Juli Valdunciel és geògraf de la UdG, on imparteix classes, i l'autor de la tesi *Paisatge i models urbans contemporanis (1979-2006): Del "desarrollismo" a la globalització*. Valdunciel considera que “amb el marc legal i els instruments actuals és molt més difícil fer passar coses”, si bé afirma que a partir d'ara s'haurà de veure què passarà amb els canvis que hi vol introduir el govern de CiU –inclosos inicialment en la llei òmnibus–, que segurament comportaran una recuperació de més poder dels ajuntaments a l'hora de planificar. Valdunciel creu que tot i que el planejament urbanístic ha millorat amb els anys, “s'han teixit operacions que han desvirtuat l'urbanisme”. Per al professor de l'UdG, els bons exemples són els que han aplicat creixements compactes al voltant dels nuclis. En canvi, considera que són males pràctiques els casos en què s'ha permès fer nuclis dispersos, per l'impacte territorial que generen. Cita l'exemple dels creixements de pobles petits que han arribat a triplicar el sòl amb camps de golf.